

[Finansministeren.]

stemmelse, at naar Stigningen ikke har naaet de 30 pCt., saa slaar man en Streg over det hele, og der er derfor kun givet Landbruket, hvad Loven foreskriver. At man saa gaar til at sige, at det ikke skal være et Tilskud, der er skattepligtigt nu 5 Aar efter, synes jeg kun er rimeligt. Det er Finansudvalgene enige om, og det vil der til sin Tid blive fremsat en Tekstnærkning til Finansloven om. Men naar man saa mener nu — og det mener man fra mange Sider —, at saa bør man behandle Haandværkerlaan og andre Laan paa samme Maade, saa maa jeg sige, at det *kan* man jo ikke, det tillader Loven ikke, saa skal der en Lovbestemmelse derom: Skal vi til at slette de Laan, som er ydet Haandværkere, Fiskere, Husmænd og mange andre, ja, saa bliver der Tale om mange, mange Millioner, og derfor har vi maattet sige nej, naar man kom med Anmodning om, at Haandværkerlaan skulde eftergives, eller at man skulde yde Henstand for alle disse Laan. Man har fra Ministeriets Side sagt: Vi tager hver enkelt Ansøgning op til Undersøgelse, og hvor der er Anledning dertil, giver vi Henstand og i ganske enkelte Tilfælde, hvor paagældende f. Eks. er Aldersrentenydere eller Invalidere rentenydere og som Følge deraf ude af Stand til nogen Sinde at tilbagebetale disse Laan, har vi eftergivet dem. Og den Kurs mener vi maa følges ogsaa i Fremtiden.

Saa har jeg kun en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby), der i Gaar var højt oppe i Skyerne, kan jeg sige, skönt en Retsforbundsmand jo burde holde sig til Jorden — det er jo der, man vil være, det er den, man ellers taler om. Det ærede Medlem talte om „forløren Arbejderpolitik, som ikke engang var ægte“. Nej, naar den er forløren, kan den ikke være ægte, det er saa ganske naturligt. Jeg synes, det ærede Medlem skulde tale saa sagte om ægte Politik, thi hvilken Politik fører det ærede Medlem og hans Parti? Ja, de har denne Universalmedicin, som hedder Grundskyld, og som de aldrig venter at kunne praktisere. Men det er jo saa nemt: hver Gang et Forslag kommer frem, siger de: Grundskyld, Grundskyld og atter Grundskyld! (*Oluf Pedersen*: Det siger Statsministeren ogsaa!). Ja, det siger Statsministeren ogsaa, men ikke paa den Maade, Retsforbundet siger det. Statsministeren siger, at det er et Spørgsmaal, der kan overvejes, hvor megen Grundskyld vi kan tage. Men det er ikke den eneste Medicin, vi har, for i saa Fald vilde Sygdommen snart tage for meget Over-

haand, og Patienten vilde dø. Den Kvaksalver-Politik, som Retsforbundet fører, vil der under ingen Omstændigheder blive Brug for.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) sagde i Gaar, at det var urigtigt af mig at sige, at Retsforbundet altid gik imod Lønforhøjelser, for det havde de aldrig gjort. Nej, men deres Interesse for Lønforhøjelse var paafaldende i Gaar, da der var Tale om et sølle Tilskud til nogle Sygeplejersker. Da mødte Retsforbundet op og talte indigneret om den forlorne Arbejderpolitik, som Socialdemokraterne fører, men den Dag vi havde Forslaget om Reguleringstillæg til Tjenestemændene til Behandling — hvad sagde Retsforbundets Medlemmer saa? Ikke et Ord! Og hvad gjorde de den Dag, vi skulde stemme om dette Tillæg? Ingenting! Nej, de tog den behagelige Stilling at blive siddende ned. Det er den Maade, hvorpaa de slaar sig til Ridder paa, at de aldrig modsætter sig Lønforhøjelse. Derfor var Retsforbundets Stilling i Gaar lige saa forløren som den altid har været.

Indenrigsministeren (*Bertel Dahlgaard*):

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller fremsatte i Gaar Aftes meget stærke Ord om den Udligningsordning, der nu er ved at blive ført ud i Livet, idet det ærede Medlem hævdede, at det allerede nu viste sig, at denne Ordning vilde komme til at virke helt imod de Forudsætninger, under hvilke den var vedtaget. Ja, det ærede Medlem brugte saa stærkt et Udtryk som, at det skulde nok vise sig, at de kommunale Skatter ikke blev nedsat, men at de nye fælleskommunale Skatter kom som en Tilgift til de Skatter, der var i Forvejen. Hele den Form, hvorunder det ærede Medlem fremsatte denne Udtalelse, viser, at det ærede Medlem slet ikke selv anede, hvilken uhyre Fornærmelse mod Landets Kommunalbestyrelser det ærede Medlem herigennem fremsatte, idet det i Virkeligheden var en Paastand om fuldkommen økonomisk Letsindighed, Uansvarlighed og fuldkommen Mangel paa Forstaaelse af de Forhold, der her forelaa. Jeg maa rigtignok sige, at hvis Landets Kommuner styredes med saa megen Uforstand, som det ærede Medlem i Gaar Aftes gav Udtryk for, at han troede, saa tror jeg ikke, vi var naaet til det glædelige Resultat, at Landets Købstad- og Landkommuner gennem de sværeste Kriseaar, Landet har gennemlevet, er gaaet ud af disse Aar uden væsentlig Forøgelse af deres Gæld. Denne Udtalelse retter jeg ogsaa